

„A könyvhét a haladó irodalom győzelme legyen!...”

Szovjet és budapesti íróvendégek részvételével nyitották meg az ünnepi könyvhétet Szegeden

A vasárnap délelőtti eső egyáltalán nem kedvezett, sőt mondhatni, egészen lehangolóan hatott az induló ünnepi könyvhét szempontjából. Elmosta az ünnepélyes megnyitást, s az irodalom-barátokat is otthon marasztalta. Már-már úgy tetszett, hogy a nap minden rendezvényét megzavarja, de dél felé kiderült, s így a későbbre tervezett program megtartása lehetővé vált. Az olvasó, érdeklődő közönség is keménykedett az utcára, s válogatott a könyv-újdonságok közül. Azután megérkeztek az íróvendégek is.

Szovjet és magyar írók barátkozása

Elsőnek a Szovjet Írószövetség hazánkban tartózkodó két küldötte ért Szegedre: Szergej Szmirnov és Pável Nyilin, majd Illés Béla Kossuth-díjas, Diószegi András, Goda Gábor, Maróti Lajos, Mesterházi Lajos, Szabó Lehel, Tolnai Gábor és Vaad Ferenc. Tiszteletükre a városi tanács fogadást adott, melyen részt vett Biczó György, a városi tanács v. b.-elnöke és a szegedi irodalmi élet képviselői is. A fogadás az ismerkedés jegyében zajlott le. A résztvevők leginkább a szovjet vendégeket árasztották el kérdésekkel.

E kérdések alapján sokat megtudtunk Szergej Szmirnovról és Pável Nyilinnel. Egy hónapja tartózkodnak hazánkban. Szmirnov, a Szovjet Írószövetség moszkvai tagozatának helyettes elnöke, egész sereg könyv szerzője. Részt vett Budapesti felszabadításában, s erről az élményéről is könyvet írt: „Harcban Budapestért” címmel. Több más műve társaságában ez a könyv is kapható a könyv ünnepén. Elsősorban mint katonai élményekhez fűződik. A beszéti hősök felkutatása révén vált népszerűvé. Az erőd eltűnt hőseinek felkeresése valóságos társadalmi ügyvé vált a Szovjetunióban, Szmirnov cikkei nyomán.

Pável Nyilin nemcsak mint regényíró ismeretes, hanem több film forgatókönyve is fűződik nevéhez — mint „A nagy élet”, „A szerett lány”, s a most készülő „Mi nem mehetünk el” című filmé. A híres szov-

jet irodalmi folyóirat, a Znamja szerkesztőbizottságának tagja.

A magyar írókat nem szükséges külön bemutatni, azért sem, mert a zeneművészeti szakiskola nagyeremében rendezett irodalmi esten műveikkel léptek a közönség elé. A fogadás egy-két érdekes mozzanata viszont feltétlenül említést érdemel. A beszélgetés során érdeklődtek a magyar írók a szovjet irodalmi életéről és könyvkiadásáról, s ezzel kapcsolatban jellemző eseteket ismertettek velük válaszként a szovjet vendégek. A szovjet nép irodalmi érdeklődése óriási. Mikor fiatalok összeházasodnak, második gondjuk a könyvvásárlás. Elfőrdül, hogy függöny még nincs az ablakon, esetleg szőnyeg sem borítja a szobát, de az irodalom jeleinek művei ott sorakoznak a könyvespolcon. Ezután érthető az a törekvés, amely a szovjet kiadókat fűti: el akarják érni, hogy az orosz klasszikusok műveit minden időben úgy meg lehessen vásárolni, mint a cukrot, vagy a kenyert. Mert hiába az óriási példányszám, a nagy érdeklődés miatt, még Moszkvában sem lehet mindig leemelni a kívánt kötetet az üzleti polcra.

Irodalmi est

Az irodalmi este a vendégek és szegedi írók együttes részvételével és szereplésével került sor. Dr. Madácsy László hangulatos bevezetőt mondott, majd Tolnai Gábor akadémikus, a Kortárs szerkesztője tartott élvezetes előadást a mai magyar irodalomról. Előadását követően Szergej Szmirnov szólt fel, s a szovjet írók üdvözlését tolmácsolta. Elmondta, hogy a szovjet nép nagy érdeklődést tanúsít a magyar nép kultúrája és munkája iránt. Itteni tartózkodásuk során — mondotta — találkoztak munkásokkal, paraszttal és értelmiségiekkel, egy gyönyörű ország dolgos fiaival. Azt látták, hogy a maivar nép tudatában van feladatának és azt optimizmussal végzi, felsorakozva a párt mögé. Meglepő magabiztossággal halad a magyar nép a szocializmus felé, s már eltüntette az ellenforradalom rombolásának jeleit. Bizonyos, hogy ez a sorsforduló

A II. kerületben: 87 ezer forint új kútkifolyókra és villanylámpákra

A kerületi tanácsülésen a városfejlesztési terv végrehajtásáról tárgyaltak

A II. kerületi tanács tegnap délután ülést tartott. Miután Csúri Mihály, a végrehajtó bizottság elnöke beszámolt a végrehajtó bizottság és a szakigazgatási szervek munkájáról, Halász Mihály tanácsstag, a pénzügyi állandó bizottság elnöke ismertette a második kerületi tanács 1958. évi végleges költségvetését. A szegedi városi tanács június 12-én megtartott ülésén már megtárgyalt költségvetés bevételi előirányzata 9 millió 51 ezer forint. Kiadása ugyanennyi. A tanácsülés ezt a végleges költségvetést jóváhagyta.

A városfejlesztési tervről szóló kormányrendelet előírja, hogy a tanácsok végrehajtó bizottságai kötelesek a városfejlesztési terv végrehajtásáról időközben beszámolni a tanácsülésnek. A tegnapi ülésen Balogh Zoltán, a kerületi tanács végrehajtó bizottságának titkára terjesztett be e rendelkezés értelmében jelentést a városfejlesztési terv eddigi állásáról a második kerületben.

1958. június 20-ig a városfejlesztési terv előirányzata 888 ezer forint folyt be.

Ez az egész évi terv 53 százaléka, tehát a kerület nem áll rosszul. A korábbi ta-

olyan irodalmi művekben is kifejezésre jut majd, amelyek az egyetemes irodalom részeivé válnak.

— A történelem a mi népeinket testvérekre avatta — folytatta felszólalását — ezért testvérként nézzük irodalmukat is. Tiszta szívből kívánjuk, hogy a könyvhét a haladó irodalom győzelme legyen...

A műsorban Mesterházi Lajos »Szép szárnyas ajtó« című novelláját mutatta be, Maróti Lajos verseiből olvasott fel. Szabó Lehel »Lutri« című humoros regényrészletét Horváth Ferenc Kossuth-díjas művészt olvastatta fel. Illés Béla közvetlen és szellemes modorban irodalmi kérdésekről szólt, majd a »Weisz bácsi iskolája« című novelláját olvastatta fel. Der Endre József Attila-díjas író és Andrassy Lajos szegedi költő ugyancsak mutattak be munkásságukból. A műsor értékét növelte Horváth Ferenc és Lászlóffy Katalin több szavazata és Papp Zoltán zongorajátéka.

Irotalálkozó és üzemlátogatás

Tegnap írotalálkozóval folytatódott a program, az SZMT klubjában, melyen szakszervezeti kulturmunkások is részt vettek. A helyi és országos irodalom kérdéseiről folyt vita, melynek során több vendég, illetve helyi író, irodalombarát és kulturmunkás felszólt. A kora délutáni órákban az írók üzemekben tettek látogatást, a Kenderfontányban és az újszegedi szövőgyárban. Az idő jobbrafordulásával az olvasóközönség érdeklődése is megéledt. Tegnap már jóval nagyobb volt a forgalom a város több pontján felállított könyvhéti sátoroknál.

Járasi úttörőtábor nyílik Ásotthalmán

A szegedi járás úttörői kezetei is jelentős segítséget nyújtottak. Az ásotthalmi táborban 350 úttörő üdül és szórakozik majd és a csoportok herteként váltják egymást.

NAPJAINK

Furcsa gyűlés volt a bécsi Konzerthausban az elmúlt héten. Csupa aggasztán gyűlt össze a teremben (a résztvevők átlagos életkorát 65–70 évre becsülték az újságírók), ahol Habsburg Ottó nagy arcképe lógott a fekete-sárga zászlók között. Johan Lichtenstein herceg, több főpap és a »Mária Terézia-rend« több tulajdonosa ült az első sorokban. Az »osztrák monarchista mozgalom« vezetője, Wolff nyugalmazott ezredes tartott beszédet és követelte, hogy tegyék lehetővé Ottó és családja visszatérését Ausztriába. Az »Egyesült Európa sem nélkülözheti azt a szellemi és erkölcsi erőt«, amelyet a Habsburg-ház testesít meg — jelentette ki a jelenlevők nagy óvációjában. A gyűlést a »császári és királyi« himnusz: a »Gott erhalte« hangjaival fejezték be.

Hogy annak a bizonyos »Egyesült Európának« mi kell, azt nem tudjuk, de hogy a volt Ausztria—Magyarország területén élő népeknek — magzat az osztrák népet is beleértve — semmi szüksége sincs a Habsburgokra, arról meg vagyunk győződve.

Az öntudatra ébredt népek, pontosan negyven éve, hogy a történelem szemétkosarába dobták őket a Mária Terézia-renddel, sverc-gelb zászlóval és a »Gott-erhalte«-val egyetemben...

★

Szeged általában »koránfekvő« város. Este már kilenc órákor gyűrűl a forgalom a külső és belső utcákban egyaránt és tíz óra tájban a házak kivilágított ablaksora egyre foghíjasabb lesz: a lakók aludni térnek, hogy másnap frissebben foghassanak a munkához. Van azonban a belterületen több ház, amelyeknek lakói hiába fekszenek le idejében, másnap gyűrűl arccal, még fáradtabban ébrednek. A Takaréktár utcában, a taxi-állomás környékén lakók ezek, akiknek az állomás közelsége valóságos átok. A magas házakkal szegélyezett keskeny utcában ágyú-dörrenésként hat, ha úgy éjfél tájban a fuvarra indulás előtt, vagy visszaérve, bevágja a kocsi ajtaját a vezető. Mindenki felver az álmából, ha a sofőrök éjszaka, az utcán cserélik ki az egyes autómárka körül szerzett tapasztalatokat. Sokszor elviselhetetlen órákat okoz, hogy egy-egy kisebb éjjeli üzemzavar után, a kihalt utcán javítják a motort.

Kissé túlzott igény volna a Takaréktár utcában lakók részéről azt kívánni, hogy a taxiállomást helyezzék el onnan. De, szerintünk is, joggal igényelhetik, vegyék tekintetbe a taxisofőrök, hogy éjszakanként erre is aludni szeretnének és igyekezzenek szolgálatukat minél kevesebb zajjal, lármával lebonyolítani. Elsősorban emberségből, másrészt pedig, mert — csendrendelet is van a vitágon!

Terv és életszínvonal

Ki ne akarna szebben, jobban élni, ki ne örülne annak, ha gyorsabban haladnánk előre a népgazdaság fejlesztésében, életszínvonalunk emelésében? Ezt akarja a nép s vele együtt a párt, a kormány. Akaratát, elhatározását tükrözi az országgyűlés által elfogadott hároméves terv is. Egy éve még a pártértekezlet határozata, a hároméves terv célkitűzéseire utalva kimondotta: »Három év alatt el kell érünk, hogy saját erőnkönkből biztosítsuk népgazdaságunk egyensúlyát és egészségesebb fejlődését«. Örömmel tapasztaljuk, hogy ez a megállapítás módosult a hároméves tervben. Azt tűztük ki célul, hogy már ebben az évben, lényegében saját erőforrásainkból biztosítsuk a megnövekedett életszínvonal fenntartását, sőt némi növelését, a népgazdaság egyensúlyát. Harmadik hónap alatt pedig szerényen, de folyamatosan, mintegy hat százalékkal emelkedik a bérből és fizetésből élők és négy-öt százalékkal a parasztság reáljövedelme. Túljutottunk tehát az életszínvonal meg-alapozásán, megszilárdításán.

Csak ennyi? — mondják, akik szeretnek sokat marokolni. Nem lehetne több? — kérdezik a szerényebbek. Mások azt vizsgálják, hogy e reáljövedelmek fejlődése összhangban van-e a terv egyéb fejezeteivel, arányossága megfelel-e a követelményeknek? Ne feledjük: a munkások és alkalmazottak 1956-hoz képest 15–17 százalékkal megnövekedett reálbért kell szilárd alapokra helyezni. Sőt az így kialakult szintet további hat százalékkal növelni. Ezt a növekedést a beruházások emelésével és a nemzetközi fizetési mérleg javításával együtt kell biztosítani úgy, hogy ne kelljen újabb hi-

telt felvenni és e mellett esedékes kötelezettségeinket is hiánytalanul teljesítsük. Az életszínvonal ennél gyorsabb, nagyobb mértékű növelését célul tűzni egyet jelentene a délibáb kergetéssel.

A múltban és még napjainkban is előfordult és előfordul, hogy egyes közszükségleti cikkek nehezen vagy egyáltalán nem kaphatók. Ezt látva némelyek olyan megállapításra jutnak, hogy lám nem emelkedik az életszínvonal, sőt csökken. Még a hároméves terv utolsó esztendőjében is előfordulhat, hogy valamit nem tudunk megvásárolni. Csökkenti ez a lakosság életszínvonalát? A felelet nem könnyű. Vizsgáljuk csak a vásárolni szándékozók szemével ezt a jelenséget. Ha vásárolni akar, s az áruért több boltba esetleg több ízben is el kell mennie, míg hozzájut, vagy esetleg nem is kap, könnyen úgy ítélteti meg ezt a jelenséget, hogy ennyivel alacsonyabb az életszínvonal. Természetesen van ennek a kérdésnek fordítottja is. Minden valószínűség szerint a hároméves terv során a választék bővítésével — amire a kormány igen nagy gondot fordít — mind kevesebb lesz a hiánycikk, könnyebben megtalálhatják az emberek az igényüknek megfelelő cikkeket és kevesebb utanjárással, minden nehézség nélkül. Ezt aztán az előbbi gondolatmenetből kiindulva feltétlenül az életszínvonal emelkedésének érzi a dolgozó. Ezért fontos a kereskedelemben és iparban egyaránt, hogy nagy gondot fordítsanak a mennyiség mellett a megfelelő áruválaszték bővítésére. Igaz, nyersanyagban szegény vagyunk, s nehezen tudunk minden igényt, keresletet kielégíteni. De jó gazdaságvezetéssel, gazdasági és termelési intézkedésekkel sok ellátási nehézséget megszüntethetünk.

Vegyük csak a fahiányból adódó problémák egyikét. A modern lakáskultúrához tartozik az egészséges és jó padlóburkolóanyag, például a parkett. Szegeden, igaz, ha hulladék-ból is, de van nyersanyag, van hozzá gépielő, üzemi kapacitás. Mégsem használjuk ki ezt a lehetőséget. A parkettelhiány oka Szegeden tehát nyilvánvaló. A Csongrád megyei tanács nem haj-

landó bővíteni a Tatarozó Vállalat parkettüzemének termelését. Ez is azt mutatja, hogy az áruhiány nem mindig, sőt legtöbbször nem a népgazdasági mérlegekből adódik. Többnyire a helyi vezetés hibái okozzák. Ezenkívül abból a körülményből is adódik, hogy a termelési és fogyasztási választék napjainkban még nem fedi egymást. Hiába gyártanak garmadával női szandált és tómk meg a cipőboltok polcait, ha ugyanakkor gyermekszandál alig kapható. Nem könnyű természetesen előre megmondani, hogy egyik-másik áruból mennyit kell gyártani, mennyit vásárolnak majd fel. Különösen ilyen nyersanyagszegény országban, mint a miénk, alaposan meg kell nézni, hogy melyik, s milyen anyagot mire használunk fel. A kereskedelem számos példával tudja bizonyítani, hogy a divat gyors változása is előidézheti a keresettebb cikkek hiányát, és növelheti az inkurrens készleteket. Egy-egy divatcikk hiánya, mondjuk cipőből, ruhából még nem jelenti azonban, hogy általában ezekből a cikkek közül kevés van és ezért rosszabb cipőben, ruhában kell járniuk az embereknek, tehát csökkenne életszínvonaluk. Jó piac-kutatással enyhíthetjük a divatváltozás okozta nehézségeket, az inkurrens áruk halmozódását. Sokat tehetünk az áruelosztás és eladási módszerek javításával is, mert egyenletesebbé, gyorsabbá tehetjük a fogyasztók ellátását.

Nagy és szép cél négy életszínvonal emeléséért dolgozni, népgazdaságunk erősítéséért harcolni. Ennek módjait, feladatait rögzíti a törvényterv, emelt hároméves terv, mindannyiunk munkaterve. A terv természetesen minden lehetőséget nem tartalmaz és nem is tartalmazhat. E cikk a lehetőségek tárházából csak néhányra utal, amelyekhez egy-egy munkatervet szakemberei, vezetői még nagyon sokat hozzátehetnek. Helyes is, ha keresik kutatják üzemeink dolgozóit, vezetőit a lehetőségeket és kihasználják azokat. Szükséges is, hogy váltsák aprópénzre munkahelyeikre konkrétulva a hároméves tervet, hiszen a terv csak mindannyiunk szorgos munkájával válik majd valóssá. N. P.

A pártélet eseményeiből

Vizsgák a marxista-leninista esti egyetem első évfolyamán

A Csongrád megyei pártbizottság szegedi marxista-leninista esti egyeteme első évfolyamán befejeződtek a vizsgák. Az egyetem első évfolyamán 190 hallgató vett részt, — kommunisták és pártönkivüliek. Az évfolyam hallgatói a vizsgákra általában nagyon gondosan felkészültek és jelentős előrehaladást értek el a marxizmus-leninizmus elsajátításában.

A marxista-leninista esti egyetem második és harmadik évfolyama hallgatói részére július 27-én kezdődnek a vizsgák.

Megbeszélés a tanácsdagokkal

A szegedi-petőfitelepi pártalapszervezet helyesnek és követésre méltóan kezdeményezett. A pártszervezet vezetői meghívták baráti eszmecsere a kerület tanácsdagjait, hogy megtárgyalják a kerület problémáit és a tanácsdagok munkásságát is.

Több, a kerület dolgozó lakosságát érintő kérdésszel beszéltek és elhatározták, hogy segítik azok megoldását. Megállapodtak abban is, hogy a tanácsdagok körzetükben rendszeresen beszámolókat tartanak.

A munkaverseny szélesítéséért

A Szegedi Falemezgyár pártszervezetének most megtartott taggyűlésén a többi között behatóan foglalkoztak a munkaverseny kérdéseivel is. Elismerték az állapították meg azokat az eredményeket, amelyeket a versenyben a kerületfűrészhárom műszakjának dolgozói elérték. A taggyűlés rámutatott, hogy a munkaverseny további szélesítéséért a kommunista munkásoknak az eddigieknél még jobban példát kell mutatniuk. A verseny célja a tervek mennyiségi teljesítése és ezzel együtt nagy figyelmet fordítanak a legjobb anyagkihasználásra, takarékoságra.

A KISZ-szervezet segítése

A Szegedi Kéziszámgyár pártszervezetének kibővített vezetőségi ülése foglalkozott az üzem KISZ-szervezetének munkájával. A megbeszélés természetesen a KISZ-szervezet vezetői is részt vettek. Összintén feltárták a KISZ gyári szervezete eredményei mellett meglévő fogyatékoságokat is, s rámutattak, hogyan lehet azokat megszüntetni. Egyik feladatul jelölték meg a KISZ-szervezetnek, hogy a fiatalok kulturális és szórakozási igényeinek kielégítésével együtt foglalkozzék gondosabban a gyár fiataljainak politikai nevelésével.